

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Kopalem ve věci **žalobce Rail Cargo Operator - CSKD s.r.o.**, se sídlem Žerotínova 1132/34, Žižkov, 130 00 Praha 3, IČ 45273081, zastoupeného: JUDr. Vladimírem Chýským, advokátem, se sídlem Žerotínova 1132/34, 130 00 Praha 3, proti **žalovanému: Meridian Sped, společnost s ručením omezeným**, se sídlem Sokolská 1365, Liberec I-Staré Město, 460 01 Liberec, IČ 00554502, **o zaplacení částky 2 432,- EUR s příslušenstvím**

t a k t o :

- I. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 2432 EUR a úrok z prodlení výši 8,05 % z částky 2432 EUR od 28.3.2015 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci, a to k rukám advokáta žalobce, náhradu nákladů řízení ve výši 32 166,40 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se návrhem na vydání EPR ze dne 15. 10. 2015 domáhal vydání rozhodnutí, jímž by soud uložil žalovanému povinnost k úhradě žalované částky představující dlužné závazky žalovaného k zaplacení úplaty za přepravu kontejnerů z Liberce do Bremerhavenu (SRN).

Soud zjistil tento skutkový stav. Žalovaný v e-mailu žalobci ze dne 6. 2. 2015 projevil zájem (učinil poptávku) o provedení přepravy 13 kontejnerů z Liberce do Bremerhavenu. Žalobce v návaznosti na tuto poptávku žalovaného zaslal žalovanému nabídku, a to e-mailem ze dne 06. 02. 2015. Žalobce uvedl, že žalovaný si téhož dne u žalobce telefonicky objednal přepravu 13 kontejnerů z Liberce do Bremerhavenu s termínem dodání dne 23. 02. 2015, a následně tuto objednávku potvrdil emailem. Soud zjistil, že žalobce e-mailem ze dne 06. 02. 2015 objednávku žalovaného potvrdil.

Soud zjistil, že žalobce vyzval žalovaného k zaplacení ceny přepravy fakturou č. 110165015, ze dne 25. 02. 2015, znějící na částku 257 131,50 Kč (9 266 EUR), splatnou dne 27. 03. 2015.

Soud zjistil, že žalovaný (v e-mailu žalobci ze dne 19. 03. 2015) potvrdil dodání všech kontejnerů v požadovaném termínu do přístavu, zároveň však namítl neprovedení proclení kontejnerů, v jehož důsledku mělo dojít k nenalodění 10 kontejnerů z celkových 13 kontejnerů, které tak zůstaly uskladněny v Bremerhavenu, přičemž na loď MAERSK LANCO s odjezdem 27. 02. 2015 byly naloděny pouze 3 kontejnery. V souvislosti s tím sdělil žalovaný žalobci, že bude na žalobci požadovat náhradu škody vzniklých vícenákladů na skladném za uskladnění zbývajících deseti kontejnerů a za uskladnění 3 kontejnerů v Santosu. Dle sdělení žalovaného by mělo dojít ke vzniku vícenákladů na skladném 10 kontejnerů v Bremerhavenu a na skladném 3 kontejnerů v Santosu, které byly přepraveny původní lodí a z důvodu proclení měly údajně čekat na zbývajících kontejnery.

Žalobce k výši vícenákladů požadovaných žalovaným uvedl, že šest kontejnerů z deseti nebylo naloděno z důvodu na straně žalobce, neboť došlo k chybnému zadání v systému na vystavení **BHT** (tj. ukončení celního řízení na výstupu z Evropské unie). Zbývajících čtyři kontejnery ovšem nebyly naloděny z důvodu nesprávných údajů o hmotnosti vycházející z **vývozních doprovodných dokladů** (dále jen "**VDD**"), které žalobce obdržel k vystavení BHT. Jedná se konkrétně o kontejnery GESU585896-0, CBHU881417-6, CXDU130950-4 a CBHU893478-3 a příslušné VDD 15CZ5600002E3V85Z1 a VDD 15CZ5600002JFCGB33.

Soud zjistil z **VDD 15CZZ5600002E3V85Z1** z 19. 2. 2015, že v něm je uvedena celková váha za dva kontejnery, tj. „Hrubá hmotnost (kg)“, kolonka/odst. 35, 14 108 kg, přičemž na VDD, odst. 32, jsou hmotnosti k jednotlivým kontejnerům přiřazeny následně: GESU585896-0, 4 palety, 8 562 kg a CBHU881417-6, 3 palety, 5 846 kg, tzn. váha celkem 14 408 kg. Žalobce uvedl, že v systému Atlas nekorespondovala celková hmotnost za oba uvedené kontejnery na VDD a poté za každý kontejner zvlášť s rozdílem 300 kg.

Soud zjistil z **VDD 15CZ5600002JFCGB33** z 16. 2. 2015, že v něm je uvedena celková hmotnost, tj. „Hrubá hmotnost (kg)“, kolonka/odst. 35, 20 905 kg, přičemž na VDD, odst. 32 jsou hmotnosti k jednotlivým kontejnerům přiřazeny

následně: CXDU130950-4, 3 palety, 12 096 kg a CBHU893478-3, 3 palety, 8 836 kg, tzn. váha celkem 20 932 kg. Žalobce uvedl, že v systému Atlas nekomunikovala celková hmotnost za oba uvedené kontejnery a poté za každý kontejner zvlášť s rozdílem 27 kg.

Žalobce uvedl, že z výše uvedených důvodů zmiňované kontejnery neodpluly. Z textu VDD 15CZ5600002JFCGB33 je zřejmé, že u dvou posledně zmiňovaných kontejnerů byly na VDD dopsány správné údaje rukou. Žalobce k tomu uvedl, že takové doplnění ovšem není dostatečné, resp. pro zaměstnance celního úřadu v NCTS nejsou viditelné. Nové BHT pro tyto kontejnery nemohl žalobce bez vystavení nových VDD se správně uvedenou hmotností vystavit. Žalobce uvedl, že vzhledem k těmto skutečnostem má žalobce za to, že neodpovídá za škodu vzniklou uskladněním těchto 4 kontejnerů.

Soud zjistil, že dne 24. 03.2015 zaslal žalobce žalovanému email s vysvětlením celé situace, tj. vysvětlil, že došlo k uvedení nesprávných údajů hmotnosti na VDD, a to žalovaným. Téhož dne žalovaný sdělil žalobci, že s jeho argumentací nesouhlasí a požaduje celou úhradu.

Soud zjistil, že dne 25. 03. 2015 zaslal žalobce žalovanému email, ve kterém opětovně vysvětlil příčinu problému, která dle žalobce spočívá v nesprávně vystavených VDD.

Žalobce uvedl, že žalovaný uhradil na faktuře č. 110165015 vystavené žalobcem za provedené plnění, znějící na částku 257 131,50 Kč pouze 75 347,50 Kč, a to dne 30. 04. 2015, přičemž e-mailem ze dne 30. 04. 2015 sdělil žalobci, že poukázaná částka je výsledkem zápočtu popsanych závazků stran. Soud zjistil, že žalovaný dále dne 16. 04. 2015 vystavil fakturu č. 15010226, znějící na částku 6 626 EUR, kterou přefakturoval vícenáklady vzniklé v důsledku neproclení kontejnerů a uplatnil tak jednostranné započtení na fakturu č. 110165015 vystavenou žalobcem. Žalovaný k této faktuře doložil fakturu č. 325 5271655, ze dne 25. 03. 2015, znějící na částku 6 626 EUR, vystavenou rejdařem - společností COSCON Central Europe s. r.o.

Soud zjistil, že žalobce fakturu č. 15010226 vystavenou žalovaným odmítl, a to dopisem ze dne 18. 05. 2015, v rámci kterého shrnul okolnosti související s dodatečným skladným a žádal o snížení fakturované částky o 2 432 EUR, což je částka odpovídající vícenákladům za čtyři výše popsané kontejnery, jejichž uskladnění bylo způsobeno uvedením nesprávné hmotnosti zboží v kontejnerech na vývozních dokladech VDD, které žalobce obdržel od žalovaného. Žalobce uvedl, že částka 2 432 EUR částka je čtyřnásobkem částky 608 EUR, která je uvedena ve faktuře spol. COSCON za vícenáklady, kde částka za 10 kontejnerů činí 6 080 EUR, za 1 kontejner tedy 608 EUR, za 4 kontejnery pak tedy částka činí požadovaných 2.432 EUR.

Žalobce uvedl, že žalovaný nedoplatek ve výši 2 432 EUR neuhradil.

Žalobce vyzval žalovaného k úhradě dlužné částky dopisem ze dne 07. 08. 2015 odeslaným prostřednictvím právního zástupce žalobce, žalovaný však dlužnou částku neuhradil.

Žalovaný ve věci uvedl, že o vzniku smluvního vztahu mezi účastníky řízení není pochybnosti, že tedy není pochyb o tom, že došlo k uzavření smluv na dopravu a konečné proclení 13 kontejnerů z Liberce do Bremerhavenu včetně termínu dodávek, jakož i následku v případě jejich nedodržení nebo překročení. Žalovaný uvedl, že z 13 kontejnerů byly 3 zrealizovány v plném souladu se smluvním ujednáním, tzn., že výsledkem bylo jejich nalodění na knihovanou loď a odjely do přístavu určení. U zbylých 10 kontejnerů nikoliv. Podle žalovaného z celních dokladů týkajících se inkriminovaných 4 kontejnerů jsou patrný všechny údaje potřebné pro dostatečnou specifikaci zásilky a řádného průběhu a ukončení celního řízení. Má se jednat o. 1. č. MRN, které je uvedeno v pravém rohu nahoře u každého celního dokladu, 2. o specifikaci zásilky: č. kontejneru uvedená vpravo dole příslušného dokladu, jakož i celní klasifikace zboží charakterizovaného rovněž údajem v pravé části VDD č. 8417807000. Podle žalovaného výše uvedené body charakterizují zásilku v dostatečné míře potřebné pro celní řízení a jeho ukončení.

Žalobce se dle názoru žalovaného dostatečně nevěnoval výsledku proclení, žalobce měl podle názoru žalovaného, pokud by pečlivě vykonával své povinnosti, upozornit žalovaného na rozpor mezi hmotností jednotlivých kontejnerů a celkovou hrubou hmotností.

Žalovaný uvedl, že uplatňuje vůči žalobci jako „protižalobu“ svůj nárok na zaplacení částky 1 841,06 USD představující žalovaným vynaložené vícenáklady za skladné a zdržné prvních 3 kontejnerů, které musely v místě určení čekat na zbylých 10 kontejnerů. Žalobce k tomuto tvrzení žalovaného provedl důkaz fakturou č. 10500312 – vystavenou 24.6.2015 firmou Benteler Maschinenbau CZ s.r.o., adresovanou žalovanému, splatnou 24.7.2015 a znějící na 2.239,78 USD.

Žalobce k tvrzení žalovaného, že v případě, kdy se jedná o zboží spadající pod stejný kód celní nomenklatury, je důležitý pouze údaj s uvedením celkové hrubé hmotnosti, nikoli údaje uvedené v kolonce č. 32 VDD uvedl, že oba posuzované VDD, tj. MRN 15CZ5600002E3V85Z1, tak i MRN 15CZ5600002JFCGB33 byly vystaveny pro dva kontejnery, přičemž tyto kontejnery měly různá označení. V takovém případě musí všechny údaje o jednotlivých hmotnostech a celkové hmotnosti ve VDD souhlasit.

Soud k prokázání tvrzení žalobce o tom, že údaje na obou posuzovaných VDD byly žalovaným nesprávně uvedeny, provedl důkaz dokladem VDD MRN 15CZ560000225C2Q46 ze dne 02. 03. 2015. Žalobce uvedl, že žalovaný uvedený doklad zaslal žalobci až poté, co příslušné čtyři kontejnery neodpluly.

Z uvedeného dokladu je zřejmé, že do něho byly zahrnuty všechny čtyři kontejnery původně uvedené v dokladech MRN 15CZ5600002E3V85Z1 a MRN 15CZ5600002JFCGB33, přičemž hmotnosti jsou zde již uvedeny správně. Žalobce uvedl, že celní propuštění mohl uskutečnit až po obdržení tohoto nového dokladu ze

strany žalovaného. Žalobce dodal, že v uvedeném dokladu jsou viditelné pouze tři hmotnosti kontejneru vzhledem k malému prostoru v příslušné kolonce, pracovníci celního úřadu však údaje vidí a stejně tak je vidí v systému i žalobce. Konkrétně jsou zde uvedeny následující údaje:

- kontejner č. CXDU130950-4 – **12 069** kg
- kontejner č. CBHU 893478-3 – 8 836 kg
- kontejner č. GESU 585896-0 – **8 262** kg
- kontejner č. CBHU 881417-6, jehož hmotnost činila 5 646 kg (ve vytištěném dokladu č. MRN č. 15CZ560000225C2Q46 je však viditelná pouze část údaje, a to „CBHU“)

Původní doklady vystavené žalovaným, tj. MRN 15CZ5600002E3V85Z1 a MRN 15CZ5600002JFCGB33 přitom obsahovaly následující údaje:

- kontejner č. GESU 585896-0 – **8 562** kg
- kontejner č. CBHU 881417-6 - 5 646 kg
- kontejner č. CXDU130950-4 – **12 096** kg
- kontejner č. CBHU 893478-3 – 8 836 kg

Soud k vysvětlení fungování systému pro celní řízení provedl výslech svědka pana Lubomíra K[REDAKCE], vedoucího celní deklarace žalobce. Svědek po předložení dokladů VDD z 19.2.2015 a z 16.2.2015 uvedl, že z uvedených dokladů je zřejmé, že na těchto dokladech je uvedena hmotnost jednotlivých kontejnerů přičemž součet těchto hmotností neodpovídá celkové uvedené hmotnosti. Firma žalobce obvykle denně zpracovává běžně 50-100 takovýchto dokladů, jestliže dojde k situaci jako je tato, tak dle výpovědi svědka žalobce vychází z dodaných podkladů, neprověřuje správnost v nich uvedených údajů, vychází z nich, není to jeho odpovědností, co v takovýchto podkladech je uvedeno. Svědek dále mimo jiné uvedl, že podle jeho názoru je relevantní pouze celková hmotnost zboží a nikoli dílčí hmotnosti jednotlivých kontejnerů. Pokud tyto údaje nekorespondují, tak samozřejmě dojde k situaci, že celníci na rozpor přijdou a je nutné to opravit. Pokud dojde k opravě pouze rukou, tak to nestačí, protože v systému ECS (exportní kontrolní systém) i nadále zůstávají původní údaje. Pokud se to má nějak změnit, tak se to dělá tak, že se doklady s chybami stornují a namísto nich se vystaví nový doklad se správnými údaji. Svědek k dotazu zda nějakým způsobem hraje roli, pokud dojde k situaci, že dílčí hmotnosti jednotlivých kontejnerů neodpovídají celkové hmotnosti, kód celní nomenklatury, uvedl, že nikoli, že musí být uvedeny správně jednotlivé dílčí hmotnosti i celková hrubá hmotnost.

Soud výše zjištěný skutkový stav po právní stránce posoudil následovně.

Je nesporné, že mezi účastníky řízení, žalobcem jako dopravcem a žalovaným jako odesílatelem, byla uzavřena přepravní smlouva. Místo ustanovení zák. č. 89/2012 Sb. v rozhodném znění, “nového” [občanského zákoníku](#) (dál jen “NOZ”) o smlouvě o přepravě věci (§ 2555 a násl.), platí pro mezinárodní přepravu přednostní použití příslušných mezinárodních úmluv, jimiž je Česká republika

vázána, i když nový [občanský zákoník](#) nepřevzal výslovnou úpravu odpovídající [§ 756 ObchZ](#) ve znění: „Ustanovení tohoto zákona se použije, jen pokud mezinárodní smlouva, která je pro Českou republiku závazná a byla uveřejněna ve Sbírce zákonů, neobsahuje odlišnou úpravu.“. K mezinárodním úmluvám v oblasti přepravy, jimiž je Česká republika vázána, patří a v dané věci se proto použije, mezinárodní úmluva upravující přepravu zboží, a to Vyhláška č. 8/1985 Sb. o Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (**COTIF**), a to její Příl. 3 Jednotné právní předpisy pro smlouvu o mezinárodní železniční přepravě zboží (**CIM**), Přípojek B k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF), a to ve znění Sdělení č. 49/2006 Sb.m.s. o sjednání Protokolu o změně Úmluvy o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) z 9. května 1980.

Podle Čl. 6, § 1 CIM přepravní smlouvou se dopravce zavazuje, že za úplatu přepraví zásilku na místo určení a tam ji dodá příjemci. Mezi účastníky řízení není sporné vymezení přepravovaných zásilek ani výše sjednané úplaty.

Spornou otázkou a předmětem právního posouzení tak zůstává, zda, jak tvrdí žalovaný, žalobce odpovídá za nárok označovaný žalovaným jako právo na náhradu škody a představující dle žalovaného náklady vynaložené žalovaným za uskladnění 4 kontejnerů (z celkových 10) v důsledku nesprávného, resp. opožděného, proclení přepravovaných zásilek žalobcem, a zda tedy žalovaný:

1. platně učinil započtení na fakturu č. 110165015 vystavenou žalobcem, když žalovaný dále dne 16. 04. 2015 vystavil fakturu č. 15010226, znějící na částku 6 626 EUR, kterou žalovaný přefakturoval žalobci vícenáklady vzniklé v důsledku neproclení, resp. opožděného proclení, kontejnerů a uplatnil tak jednostranné započtení na fakturu č. 110165015 vystavenou žalobcem,
2. po právu uplatňuje vůči žalobci v tomto řízení jako „protižalobu“ svůj nárok na zaplacení částky 1 841,06 USD představující žalovaným vynaložené vícenáklady za skladné a zdržné prvních 3 kontejnerů, které musely v místě určení čekat na zbylých 10 kontejnerů.

Soud dále vyšel z těchto skutkových zjištění. Vyplněné VDD zaslal žalobci žalovaný, přičemž žalovaný údaje zároveň zadal do systému **NCTS** (New Computerised Transit System), který představuje elektronický systém pro režim tranzit a je založen na elektronické komunikaci mezi subjekty (deklaranty), Celní správou ČR a zeměmi zapojenými při odbavení zásilky. Údaje následně přepsal žalobce do systému DataTrans, a to dle údajů uvedených ve VDD. Z toho je zřejmé, že zaměstnanci celních orgánů, kteří data zpracovávali v Bremerhavenu, tedy skutečně nemohli vidět údaje dopsané rukou na VDD a vycházeli pouze z údajů uvedených v příslušných kolonkách VDD.

Z Jednotných právních předpisů pro smlouvu o mezinárodní železniční přepravě, tj. Přípojeku B k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) z 9. května 1980, CIM, Článek 8 CIM vyplývá, že: „odesílatel odpovídá za všechny náklady a škody, které dopravci vzniknou tím, že údaje odesílatele v nákladním listu

jsou nesprávné, nepřesné nebo neúplné“. Dle článku 15, odst. 2 CIM pak platí, že **„dopravce není povinen přezkoumat, zda jsou listiny nutné ke splnění celních nebo jiných předpisů orgánů státní správy a informace správné a dostačující. Odesílatel odpovídá za všechny škody vzniklé chyběním, neúplností nebo nesprávností listin a informací, pokud nevznikly zaviněním dopravce“**.

Z výše uvedeného tedy plyne, že žalobce odpovědnost za způsob vyplnění VDD žalovaným nenese, naopak za nesprávnost údajů uvedených ve VDD nese odpovědnost žalovaný. Jestliže tedy žalovaný namítal, že údaje uvedené ve VDD charakterizovaly zásilku v dostatečné míře potřebné pro celní řízení a jeho ukončení, pak takovýto argument je vzhledem k výše citovaným relevantním ustanovením CIM bezpředmětný.

Podle § 2913/1 NOZ poruší-li strana povinnost ze smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit. Základními předpoklady pro vznik povinnosti k náhradě škody dle § 2913 jsou protiprávní jednání škůdce spočívající v porušení smluvně převzaté povinnosti a vznik škody, která je v příčinné souvislosti s protiprávním jednáním.

Závěrem tedy lze shrnout. Podle na posuzovanou věc dopadající právní úpravy nese odpovědnost za správnost údajů uvedených ve vývozním dokladu žalovaný. Žalobce v řízení před soudem prokázal, že žalovaný se v posuzovaných dokladech MRN 15CZ5600002E3V85Z1 a MRN 15CZ5600002JFCGB33 dopustil chyb v uvedení hrubé hmotnosti jednotlivých kontejnerů, přičemž v důsledku toho celková hrubá hmotnost neodpovídala součtu jednotlivých hmotností. Vzhledem k tomu nemohlo proběhnout správné a včasné celní propuštění příslušných kontejnerů, a to tedy v příčinné souvislosti s porušením povinnosti žalovaného uvést správné údaje o zásilce. Žalobce tak za případnou škodu způsobenou pozdním proclením kontejnerů nenese odpovědnost, neboť ke vzniku takové odpovědnosti nejsou žádným způsobem naplněny podmínky.

Jelikož se žalobce nedopustil žádného protiprávní jednání spočívajícího v porušení smluvně převzaté povinnosti, tj. neporušil žádné relevantní hmotněprávní ustanovení upravující smlouvu o přepravě a mající vztah ke splnění celních předpisů, tak nelze konstatovat, že by v příčinné souvislosti s porušením nějaké takové povinnosti žalovanému vznikla škoda, ať již žalovaným tvrzená a uplatňovaná započtením na fakturu č. 110165015 vystavenou žalobcem (kdy žalovaný dne 16. 04. 2015 vystavil fakturu č. 15010226, znějící na částku 6 626 EUR), či ve formě vzájemné žaloby (slovy žalovaného „protižaloba“) na zaplacení 1841,06 USD (uplatněné žalovaným v tomto řízení v jeho podání soudu ze dne 27. 12. 2015). Soud proto neshledal žalovaným výše tvrzené nároky vůči žalobci jako důvodné.

Jednání žalovaného soud posoudil po právní stránce jako prodlení žalovaného s plněním jeho závazku k úhradě sjednané úplaty za přepravu zásilek podle smlouvy o přepravě. Žalobce je proto oprávněn požadovat vedle nároku na zaplacení nedoplatku části sjednané úplaty za přepravu i tzv. zákonný úrok z prodlení. Soud

proto shledal nárok žalobce na zaplacení jím v žalobě uplatněných pohledávek včetně úroku z prodlení za oprávněný. Úrok z prodlení za období od 1. dne po splatnosti předmětné faktury žalobci náleží podle § 1970 NOZ ve výši stanovené nařízením vlády č. 351/2013 Sb., stejně tak mu v souladu s uvedeným předpisem náleží právo na náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1 200,00 Kč.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 o.s.ř. a náhrada nákladů řízení ve výši 32 166,40 Kč byla přiznána ve věci úspěšnému žalobci. Uvedená částka je v souladu s ustanovením § 137 odst. 1 a 2 o.s.ř. tvořena těmito položkami: soudní poplatek ve výši 2 669,- Kč, mimosmluvní odměna advokáta podle § 7 bod 5, § 11 odst. 1 advokátního tarifu ve výši 6 x 3 740,- Kč za 6 úkonů právní služby (převzetí věci, sepsání výzvy k plnění se základním skutkovým a právním rozbořem předcházející návrhu ve věci samé, sepsání návrhu ve věci samé, účast na jednání dne 1. 11. 2016, vyjádření žalobce z 28. 11. 2016, účast na jednání dne 27. 1. 2017), náhrada hotových výdajů advokáta podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu vynaložených v souvislosti s poskytnutím šesti úkonů právní služby ve výši 1 800,- Kč, částka odpovídající dani z přidané hodnoty ve výši 21 % z odměny advokáta a náhrad podle § 137 odst. 3 o.s.ř. a náhrada cestovních výdajů podle § 13 odst. 1 a 4 advokátního tarifu k jednání z Prahy do Liberce a zpět dne 1. 11. 2016 ve výši 167,- Kč.

Soud neshledal důvod pro postup podle právního názoru vysloveného v nálezů Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3923/2011 ani pro aplikaci § 150 o.s.ř..

Poučení: Proti tomuto rozsudku se lze odvolat ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu rozhodnutí.

V Liberci dne 3. února 2017

Za správnost vyhotovení:
Markéta Musilová

Mgr. Tomáš Kopal, v. r
samosoudce